

عبدالعلی کارنکی

مرند و آثار تاریخی آن

- ۴ -

خاورشناسان و جغرافی نگاران خارجی نیز از عنایت به گذشته و حال مرند غفلت نداشته‌اند، و از آنان لسترنج (۱)، بارتولد (۲)، مینورسکی (۳)، و دونالد ویلبر (۴) را می‌توان نام برد.

در تواریخ اسلامی و ایرانی هم به تمام حوادث مهمی که از نخستین سالهای ورود اعراب تا زمان ما، در مرند رخ داده، اشارت رفته است، و در اینجا، ضيق مجال اجازه اطباب سخن و بحث از آن منابع را نمی‌دهد.

اما مرند امروز، شهری است آباد، با آب و هوای بسیار دل‌انگیز، با خیابان‌های متعدد اسفالت و تمیز، با باغهای آنبوه سرسبز؛ و برخوردار از اغلب مزایای تمدن امروزی، از قبیل: بیمارستان، کودکستان، دبستان، دبیرستان، آب‌لوله‌کشی، برق قوی شبانه روزی، امن و امان، وسائط نقلیه و وسائل مسافت راحت فراوان و ارزان.

همچنانکه قبلاً عرض شد، مرند مرکز شهرستان مرند است؛ پنج بخش ودهستان دارد که عبارتند از: حومه، روقدات، علمدار، هرزندات و یکانات.

این شهرستان طبق سرشماری ۱۳۴۵ ه. ش، روی هم، قریب به ۱۵۴۰۰۰ نفر جمعیت دارد که در يك شهر، سه شهرک و ۱۶۵ (یکصد و شصت و پنج) روستای معمور به سرمی برند (۵).

در شهر مرند و شهر کها و روستاهای تابع آن، از روزگاران پیشین آثار و بنایهای متعددی به جا مانده است، که اغلب آنها در خود اعتماد و حائز اهمیت‌اند و می‌توانند برای روشن شدن بیشتر تاریخ و هنر مردم این منطقه مفید واقع شوند.

بنده در اینجا فهرست وار، از این آثار که اغلب آنها ناشناخته است نام می‌برم.

الف - آثار تاریخی شهر مرند: آثار تاریخی شهر مرند، عبارتند از:

- ۱ - سرزمین‌های خلافت شرقی، ترجمه محمود عرفان، ص ۱۷۹، تهران ۱۳۳۷ ه. ش.
- ۲ - تذکرة جغرافیای تاریخی ایران، ترجمه حمزه سردادور (طالبزاده)، ص ۲۷۵، تهران ۱۳۰۸ ه. ش.
- ۳ - و. مینورسکی، مقاله مرند، در دایرة المعارف اسلامی (متن فرانسوی) ص ۲۸۳، ۲۸۴.
- ۴ - معماری اسلامی ایران، در دوره ایلخانان، ترجمه دکتر عبدالله فریار، ص ۱۸۵ و ۱۸۹، تهران ۱۳۴۶ ه. ش.
- ۵ - نظری به تاریخ آذربایجان، دکتر محمد جواد مشکور، ص ۴۳۳ و ۵۶۷، تهران ۱۳۴۹ ه. ش.

۱- مسجد جامع واقع در اول خیابان ایستگاه مرند . بنای نخستین این مسجد از دوران سلجوقی است. از دو مسجد بزرگ و کوچک تشکیل یافته است. محراب مسجد بزرگ گچ بری جالبی از زمان ابوسعید بهادرخان دارد. این گچبری در ۷۳۱ به فرمان و احسان سلطان ابوسعید از درآمد خیریه (۱) به عمل آمده و کار نظام بندگیر تبریزی است.

از مفاد نوشته برمی آید که تولیت مسجد ، از طرف سلطان ابوسعید به حسین بن محمود بن تاج خواجه واگذار شده است. نه سال بعد ، یعنی در ۷۴۰ ه. ق، مسجد کوچک زمستانی، مرمت و تجدید پنا یافته و تاریخ تعمیر و تجدید پنا بر پیشانی طاق سنگی در ورودی مسجد مزبور بدین عبارت ، با خط ثلث نقر گردیده است :

« امن بتجدد هذه العمارة ، الصدرالکبیر ، خواجه حسین بن سيفالدین محمود بن تاج خواجه ، فی اواخر شوال سنة اربعین و سبعماهه » .

مسجد ، دیدنی و گفتنی تازه زیاد دارد که فرستم اجازة آن بحثها را نمی‌دهد .

۲- مسجد مادر نوح ، این مسجد چهار ستون سنگی دوازده رویه و ۹ گنبد آجری زیبا دارد. در بازار مرند واقع شده ، بناشی از دوران صفوی است ، شاید قبل از آن نیز با کیفیتی دیگر معبد بوده ، به هر حال تعمیر اساسی آن در سال ۱۲۶۸ ه. ق ، به عمل آمده است. سنگ نبشته مرمرینی دارد به زبان عربی ، که ترجمه آن چنین است : « این مسجد شریف که بنا به اشهر بین مردم ، قبر مادر نوح در آن واقع شده است ، به مباشرت شیخ علی مرندی ، شاگرد مشایخ بزرگ : شیخ محمد حسن صاحب جواهر الكلام (۲) و شیخ محمد حسین (۳) صاحب الفصول و شیخ ازهد ، صاحب مفاخر و زبدۀ اوائل واواخر شیخ مرتضی (۴) سلمه الله ، در تاریخ ۱۲۶۸ ه. ق ، تعمیر یافت . » بعد یک رباعی فارسی آورده وسپس یک بیت ماده تاریخ بسیار سست از کلام علی بن هادی الحسینی .

۳- قلمه خاکی فرو ریخته مرند که در جنوب شهر قرار گرفته است و حکایت از مرور دهور و اعصار می‌کند .

۴- گورستان تاریخی معروف به « با غ مزار » که در آن سنگ قبرهای حجاری شده خارابی و مرمرین متعددی وجود دارد ، با انواع خطوط و طرحهای دل انگیز و میل های خوش تراش سر قبر ، که غالباً به قرون ۸ و ۹ تعلق دارند .

۵- قبر « همتلی بابا » و قبر بایرام قلی قراتاج ، متوفی در ۹۵۹ ، واقع بر تپه ای در کنار دیزج علیا .

۶- گورستان تاریخی دیزج که دارای قوچ ها و الواح سنگی متعددی است متعلق به

۱- مستفاد از افاضه و توضیح جناب سید محمد تقی مصطفوی . ۲- صاحب

جواهر الكلام ، در سال ۱۲۶۶ ه. ق ، در گذشته . ریحانةالادب ، ج ۳ ، ج ۲ من ۳۵۸ تبریز ۱۳۴۶ ه. ش .

۳- در گذشت صاحب الفصول به سال ۱۲۶۱ ه. ق در درکر بلاتفاق افتاده . همان کتاب ، ص ۳۸۰ . ۴- شیخ مرتضی انصاری در ۱۲۸۱ ه. ق در نجف وفات یافته است. ریحانةالادب ، ج ۱ ، ج ۳ ، من ۱۹۲ ، تبریز ۱۳۴۶ ه. ش .

- دوره آق قویونلو و قره قویونلو .
- ۷- امام زاده احمد مرند واقع بر فراز تپه‌ای در غرب شهر .
- ۸- امام زاده ابراهیم واقع در محلهٔ یالدین (۱) مرند .
- ب - آثار واقع در خارج شهر مرند. این آثار عبارتند از :
- ۱- کلیسای سنگی روستای موجومبار یا کلیسای «سن ریپسیم» (۲) که در سال ۱۷۵۰ م،
بنا گردیده است .
- ۲- کلیسای سهرل که بنای آجری زیبائی به طول ۱۴ و به عرض ۶ متر دارد، و در روستای سهره قیه ، بر روی تپه‌ای بلند ساخته شده است .
- ۳- گورستان تاریخی روستای منور که قبور سنگی بزرگ نظیر قبور مشایخ شادیاد تبریز دارد ، با الواح و میله‌ای خوش طرح .
- ۴- گورستان تاریخی روستای امند ، مولد شمس الدین محمد مغربی که مجسمه‌ها و صندوق قبرهای منتشر زیادی دارد.
- ۵- پل سه چشمۀ خوش طرحی واقع بر روی رودخانهٔ پر دل. این آثار همه در دهستان روقدات واقع شده‌اند .
- ۶- تپه باستانی باری (باروچ یا باروچ) که در ۱۰ کیلومتری شمال باخترس مرند، در ساحل رودخانه زیلپیر واقع شده و تپه‌ای است متعلق به قبل از اسلام ، و شکسته خمره‌های بزرگ و ظروف سنگی مختلف از قسمت‌های فرو ریخته آن به خوبی نمایان است . نام این رودخانه را خواجه رسید الدین فضل الله ، ذلپیداکبیر درج کرده است (۳) ، اما لسترنج ذلپیر و (ذکویر) (۴) ، که بی‌شک ناشی از عدم آشنایی وی با محل بوده است .
- ۷- قلعه هرزند و قلعه گیلین دیز (۵) ، که هر کدام روی یک تپه بلند ، در دو سوی جاده « مرند - جلفا » در منطقه‌آلاکی، به محاذات همدیگر، قرار گرفته‌اند. اکنون آثاری از پایه‌های دیوار کهن آنها بر جای مانده است .
- ۸- قلعه زنوزاق ، بر روی تپه بسیار بلندی ، در پشت خانه‌ها ، یعنی شمال زنوزاق ، قرار گرفته است. راه اصلی قلعه از وسط کوه‌های تنگ و باریک روستا تعییه شده و یک راه فرعی سر بالائی تندی نیز از جانب غربی دارد.
- ۹- گورستان تاریخی زنوزاق که قبور آنها سنگی نبشته‌های عمودی بسیار بلندی دارد که غالب آنها متعلق به قرون ۸ الی ۱۰ می‌باشد.
- ۱۰- چند قبر تاریخی متعلق به قرن ۸ و ۹ و یک پل یک چشمۀ و چند زیارتگاه در شهرک زنوز .
- ۱۱- ویرانه کاروانسرای هلاکو که اکنون پایه دیوارهای حیاط و دو قسمت از پایه‌های Yaldır - ۲ St. Ripsime ، ادامنه « سورب هریپسیم » گویند ، رک به : آثار تاریخی ادامنه در آذربایجان .
- ۳- وقนามه ربیع رسیدی، من ۳۶۶ .
- ۴- سرزمین‌های خلافت شرقی، من ۱۷۹ .
- ۵- Gilin diz ، ذلگلین، دژ خاکی .

طاق مدخل کاروانسرا باقی است . دونالد ویلبر طرح زیبا و اطلاع ارزنهای از این بنا داده است (۱) .

شهرک زنوز و چند روستای اطراف آن جزء موقوفات خواجه رشید الدین فضل الله بودند (۲) .

۱۲- کلیسای سن استپانوس ، که یکی از شاهکارهای معماری است در قرون عادی ۱۱-۱۲ ساخته و پرداخته شده ، قلعه استپانوس از قلاع قبل از اسلام است (۳) .

۱۳- ویرانه کاروانسرا خواجه نظر امنی (۴) ، معروف به شاه عباسی ، واقع در ساحل رود ارس . بین این کاروانسرا و کلیسای سن استپانوس ، گورستان جلفای قدیم و پایه‌های پل معروف ضیاء الملک نجخوانی که حمدالله مستوفی از آن نام برده و شاه عباس امر به تخریب آن نموده (۵) ، به چشم می‌خورد .

۱۴- تپه باستانی گرگر ، که تپه‌ای است همانند تپه‌های مرند و باروج ؛ در قسمتی از این تپه به طور غیرمجاز از طرف کشاورزان حفاری و خاکبرداری شده و بنا به اظهار مردم محل ، اشیائی از قبیل ظروف سفالی ، خمره ، دست‌بند ، شمشیر ، پیکان و سکه به در آمده است .

۱۵- امام زاده زاویه گرگر که بر فراز تپه‌ای سرسبز قرار گرفته است ، درون بقعه ، روی قبر ، ضریح چوبی مشبکی نهاده‌اند که قریب یکصد و بیست سال پیش به وسیله یک تجارت هنرمند نجخوانی ساخته شده است . می‌گویند این امام زاده از فرزندان امام موسی بن جعفر است (۶) ؛ و قبری در کنار ضریح وجود دارد که متعلق به یکی از سرداران قشون عثمانی است که در زمان صفویه به قتل رسیده و در آنجا مدفون گردیده است و شاید لوح وی ، یگانه سنگ قبری است در آذربایجان که بیتی بهتر کی بر روی آن نقر گردیده است .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی (پایان)

پرتال جامع علوم انسانی

۱- معماری اسلامی ایران ، ص ۱۸۹ : نقشه ۵۵ . ۲- وقنامة ربع رشیدی ،

من ۳۷۵ ، س ۳ . ۳- مجله بررسیهای تاریخی ، ش ۱ س ۹ ، ص ۳۴-۱۵ .

۴- سفرنامه تاورنیه ، ص ۱۰۵ ، سفرنامه کاری ص ۱۷ . ۵- نزهت القلوب ،

ص ۱۰۲ .